

רשומות

קובץ התקנות

13 ביולי 1967

2074

ה' בתמוז תשכ"ז

עמוד

2782	תקנות בריאות העם (שימור מצרכי מזון על ידי קרינה), תשכ"ז—1967
2783	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 22) (תיקון), תשכ"ז—1967
2783	צו הניקיון וההגנה מפני שטפונות (הקמת רשות הניקיון) (תיקון מס' 4), תשכ"ז—1967
2784	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסדר קבלת ענבים ביקבים), תשכ"ז—1967
2787	צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (מסילות ברזל מס' 25) (תיקון), תשכ"ז—1967
2787	כללי המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (גידול ירקות בעונת הקיץ), תשכ"ז—1967
2789	צו לעידוד הסרט הישראלי (הצגת יומן ישראלי) (מס' 3), תשכ"ז—1967
	אכרות תקנים (תקן ישראלי 606 — ניסן תשכ"ו (אפריל 1966) — גלילים לגאונים : סימני היכר), תשכ"ז—1967
2789	

מדור לשלטון מקומי

2790	חוק עזר לירושלים (אספקת מים) (תיקון מס' 2), תשכ"ז—1967
2790	חוק עזר לבני-ברק (מודעות ושלטים) (תיקון), תשכ"ז—1967
2792	חוק עזר להרצליה (עגלות), תשכ"ז—1967
2798	חוק עזר ללוד (אספקת מים), תשכ"ז—1967
2806	חוק עזר לרמלה (שווקים), תשכ"ז—1967
2809	חוק עזר לרמת-גן (אגרת תעודת אישור) (תיקון), תשכ"ז—1967
2810	חוק עזר לאפקים (אגרת תעודת אישור), תשכ"ז—1967
2811	חוק עזר למטה-יהודה (רשיונות לאופניים), תשכ"ז—1967
2812	חוק עזר למרחבים (הדברת מזיקים), תשכ"ז—1967
2813	חוק עזר למרום-הגליל (הדברת מזיקים), תשכ"ז—1967
2814	חוק עזר לנתיבות (אגרת ביוב), תשכ"ז—1967
2816	חוק עזר לעיר-יזרעאל—עפולה (היטל סעד ונופש), תשכ"ז—1967
2818	חוק עזר לקלנסווה (אספקת מים), תשכ"ז—1967
2825	חוק עזר לקרית-שמונה (סלילת רחובות), תשכ"ז—1967

פקודת בריאות העם (תקנות בענין צרכי מזון), 1935

תקנות בדבר שימור מצרכי מזון על ידי קרינה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בריאות העם (תקנות בענין צרכי מזון), 1935, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

”המנהל” — המנהל הכללי של משרד הבריאות;

”קרינה” — קרני גאמה, קרני X, חלקיקי אלפא, חלקיקי ביתא, אלקטרונים בעלי מהירות גבוהה, נייטרונים או חלקיקים גרעיניים אחרים, למעט גלי קול, גלי רדיו וגלי אור בין אם האור נראה לעין ובין אם הוא אינפרא-אדום או אולטרא-סגול;

”ראד” — יחידת מדידה של אנרגיית קרינה, שספיגתה בתוך גרם אחד של מזון מוקרן משחררת 100 ארג של אנרגיה.

2. לא יקרין אדם מצרך מזון במטרה לשמרו לשם מכירה, ולא ימכור מצרך מזון מוקרן כאמור (להלן — מצרך מזון מוקרן), אלא אם נתמלאו בו תנאים אלה:

- (1) הוא מצרך מזון מפורש בתוספת בטור א';
- (2) סוג הקרינה שבו מקרינים את מצרך המזון הוא כמפורש לצדו בטור ב' עד לשיעור שנקבע לגביו בטור ג';
- (3) ניתן לגביו על ידי המנהל היתר בכתב, שבו פורטו הוראות בדבר שיטת ביצוע הקרנת המצרך.

3. לא ייבא אדם מצרך מזון מוקרן לשם מכירה, ולא ימכור מצרך מזון מוקרן מיובא, אלא אם נתמלאו בו תנאים אלה:

- (1) הוא מצרך מזון מפורש בתוספת בטור א';
- (2) הוצג בפני רשות המכס על ידי היבואן אישור מאת הרשות המוסמכת של ארץ היצוא, להנחת דעתו של המנהל, על שניים אלה:
 - (א) סוג הקרינה שבו הוקרן המצרך המזון הוא כמפורש בתקנה 2 (2);
 - (ב) שיטת הקרנת המצרך תואמת את הוראות המנהל שניתנו לגבי אותו סוג של מצרך.

4. לא ימכור אדם מצרך מזון מוקרן אלא אם אריזתו מסומנת בתווית שעליה הודפסו באותיות ברורות ונראות לעין מלים אלה:

”מצרך מזון משומר על ידי קרינה”.

5. לתקנות אלה ייקרא ”תקנות בריאות העם (שימור מצרכי מזון על-ידי קרינה)”, חשכ”ז—1967.

תוספת

(תקנה 2)

סוג א'	סוג ב'	סוג ג'
מצרך מזון	סוג הקרינה	שיעור הקרינה במספר ראד — עד

15,000

קרנת גאמה מקובאלט-60

תפוחי אדמה

ד"ר ר' גז' בין

נתאשר.

המנהל הכללי של משרד הבריאות

כ"ז בסיון תשכ"ז (5 ביולי 1967)

(חמ 773501)

ישראל ברזילי

שר הבריאות

¹ ע"ר 1935, תוס' 1 מס' 490, עמ' 53.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה),

תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 (3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 22), תשכ"ז—1967², תיקון סעיף 1 במקום "1967—1974" יבוא "1975—1968".
2. לצו זה ייקרא "צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 22) (תיקון), תשכ"ז—1967".

פנחס ספיר
שר האוצר

כ"ד בניסן תשכ"ז (2 ביולי 1967)
(חמ 72850)

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² ק"ח 2025, תשכ"ז, עמ' 1980.

חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957

צו בדבר הקמת רשות ניקוז

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 11 ו-16 לחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957¹, ולאחר התייעצות עם שר הפנים, אני מצווה לאמור:

1. במקום סעיף 54 לצו הניקוז וההגנה מפני שטפונות (הקמת רשות ניקוז), תש"ך—1960², יבוא:

54. היה רכוש, ערב הקמת או שינוי תחומה של רשות ניקוז שהוקמה על פי צו זה (להלן בתקנה זו — רשות ניקוז), רכושה של רשות שהוקמה על פי תקנות מניעת שטפון, תשט"ז—1956³, או רכושה של רשות מקומית שעסקה לפי כל חיקוק בניקוז (להלן בתקנה זו — רשות); ושתחומה נמצא, כולו או מקצתו, בתחום רשות ניקוז, אשר שימש למטרות ניקוז בלבד, יירשם הרכוש בפנקסי אותה רשות ניקוז בהתאם לתקנות הניקוז וההגנה מפני שטפונות (תקציבים והנהלת חשבונות), תשכ"א—1961⁴, לפי הוראות הנציב או מי שהוסמך על ידיו, ויראוהו כמוקנה לרשות הניקוז מיום שנרשם בפנקסיה; כמו כן תירשם כאמור כל התחייבות הנובעת מפעולות ניקוז שנעשו על ידי רשות ויראוהו כמוטלת על רשות ניקוז מיום שנרשמה כאמור.

2. לצו זה ייקרא צו הניקוז וההגנה מפני שטפונות (הקמת רשות ניקוז) (תיקון מס' 4), תשכ"ז—1967.

חיים גבתי
שר החקלאות

כ' בסיון תשכ"ז (28 ביוני 1967)
(חמ 75138)

¹ ס"ח 238, תשי"ח, עמ' 14; ס"ח 338, תשכ"א, עמ' 90.
² ק"ח 979, תש"ר, עמ' 587; ק"ח 1149, תשכ"א, עמ' 1798; ק"ח 2027, תשכ"ז, עמ' 2023.
³ ק"ח 599, תשט"ז, עמ' 714.
⁴ ק"ח 1089, תשכ"א, עמ' 722.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר הסדר קבלת ענבים ביקבים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957, אני מצווה לאמור:

הגדרות

1. בצו זה —
 - "מנהל" — מי ששר החקלאות מינהו להיות מנהל לצורך זה;
 - "חצרים" — כל בנין או מקום המשמש לייצורם, להחסנתם או למכירתם של משקאות משכרים;
 - "יצרן" — אדם המייצר משקאות משכרים;
 - "משקאות משכרים" — כמשמעותם בפקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה)² (להלן — הפקודה); למעט בירה, שכר פירות וכוהל שאינו עשוי דרך זיקוק מענבים, ולרבות מיץ ענבים מדולל, מיץ ענבים מרוכז, מיץ ענבים טבעי וכן כל משקה אחר המיוצר מענבים;
 - "ענבים" — לרבות ענבים צמוקים;
 - "ספר מלאי" — ספר מלאי שסופק על ידי המנהל;
 - "ספר משקאות" — ספר משקאות משכרים שסופק על ידי המנהל;
 - "תקופת הבציר" — תקופה המתחילה בתאריך קביעת המלאי בחצרים על ידי רשות הבלו והמסתיימת ביום האחרון לקבלת ענבים בחצרים.

2. לא יקבל יצרן לחצרים ענבים ומשקאות משכרים בין השעה 20.00 ובין השעה 06.00.

שעות קבלת ענבים ומשקאות משכרים

3. יצרן המקבל ענבים ירשום, מיד עם קבלתם לחצרים, פרטים אלה בספר המלאי:
 - (1) שם האדם שהוביל את הענבים לחצרים ומספר תעודת הזהות שלו;
 - (2) מספר לוחית-הזהויה של הרכב בו הובלו הענבים לחצרים וסוג הרכב;
 - (3) תאריך ושעת קבלת הענבים לחצרים;
 - (4) שם בעל הכרם בו נבצרו הענבים ומענו;
 - (5) תיאור מדויק של מקום הכרם בו נבצרו הענבים;
 - (6) זן הענבים שהובאו לחצרים;
 - (7) משקל הענבים שהובאו לחצרים;
 - (8) שיעור מתיקות הענבים בהתאם להוראות סעיף 7, בציון יחידת המדידה לפיה נערך המבחן.

רישום משלוח ענבים

4. יצרן המקבל משקאות משכרים בתקופת הבציר ירשום, מיד עם קבלתם לחצרים וכן לאחר ביצוע כל פעולה ותנועה בהם, פרטים אלה בספר המשקאות:
 - (1) שם האדם שהוביל את המשקאות המשכרים לחצרים ומספר תעודת הזהות שלו;
 - (2) מספר לוחית-הזהויה של הרכב בו הובלו המשקאות המשכרים לחצרים וסוג הרכב;
 - (3) תאריך ושעת ביצוע הפעולה;

רשות משלוח משקאות משכרים

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 4, תשי"ט, עמ' 74.

- (4) שם בעל החצרים ומענו, ושם היצרן שולח המשקאות המשכרים ;
 (5) לגבי משקאות משכרים היוצאים מהחצרים — שם מקבל המשקאות המשכרים ומענו ;
 (6) סוג המשקה, כמות המשקה בליטרים, תיאור האריזה, כמות האריזה, שיעור המתיקות בציון יחידת המדידה, ותכולת הכוהל.

5. מוביל ענבים ומשקאות משכרים יאשר בחתימת ידו את נכונות הפרטים שנרשמו בספר המלאי או בספר המשקאות לגבי משלוח הענבים או המשקאות המשכרים שהובאו על ידיו לחצרים, למעט הפרטים הרשומים בפרטים (6) ו-(8) לסעיף 3 וכן בפרט (6) לסעיף 4.

6. לא יקבל יצרן ענבים ומשקאות משכרים (להלן — מוצרים) לחצרים ולא יבצע בהם כל פעולה הקשורה בייצור משקאות משכרים מהם, אלא לאחר שנמסרו לו כל הפרטים הטעונים רישום לפי סעיפים 3 ו-4 ומוביל המוצרים אישר בחתימת ידו את נכונות הפרטים כאמור בסעיף 5.

7. (א) יצרן יערוך מבחן מתיקות בכל כמות ענבים המתקבלת מכרם אחד בכלי רכב (להלן — משלוח) מיד עם כניסתו לחצרים, במכשיר המודד ורושם את תוצאות המדידה (להלן — מכשיר מדידה) שאושר על ידי המנהל.
 (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי המנהל לפטור מפעל שאינו מקבל יותר ממאה טון ענבים בעונת בציר אחת, מעריכת מבחן מתיקות במכשיר מדידה, ולדרוש ממפעל כאמור לערוך מבחן מתיקות בשיטה שעליה הורה המנהל.

8. (א) יצרן יפעיל מכשיר מדידה בענבים מהתחלת תהליך ריסוקם וסחיטתם, ברציפות, ללא הפסקה וללא התערבות בפעולת המכשיר עד לסיום תהליך הסחיטה והריסוק.
 (ב) יצרן יציין על סרטי הרישום של מכשיר המדידה ציון זהות לכל משלוח, וישמור את סרטי הרישום למשך שנים עשר חודש מיום הרישום.

9. (א) לא יוציא יצרן ולא יכניס יצרן מוצרים לחצרים, ולא יזקק יצרן כוהל בחצרים לשימוש בחצרים בתקופת הבציר, אלא על פי היתר בכתב שניתן מראש על ידי המנהל (להלן — ההיתר).

(ב) המבקש היתר יוכיח להנחת דעתו של המנהל כי המשקאות המשכרים מיוצרים מענבים.

(ג) בהיתר יאשר המנהל כי המוצרים עשויים מענבים.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי יצרן לייצא משקאות משכרים וכן להוציא מחצרים משקאות משכרים בבקבוקים סגורים ללא קבלת היתר, ובלבד שדיווח על כך למנהל מיד לאחר ביצוע היצוא או הוצאת משקאות משכרים.

10. (א) תוך שבוע ימים מהיום האחרון לקבלת ענבים בחצרים, יערוך יצרן וימסור למנהל דו"ח הכולל את הפרטים הבאים :

- (1) כמות הענבים שהתקבלה בחצרים ;
- (2) כמות המשקאות המשכרים שהתקבלו בחצרים בתקופת הבציר ;
- (3) סוג המשקאות המשכרים שיוצרו מהמוצרים האמורים בפסקאות (1) ו-(2) בציון שיעור המתיקות ותכולת הכוהל.

אישוב נכונות
פרטים

איסור קבלת
מוצרים ללא
פרטים

עריכת מבחני
מתיקות

הפעלת מכשיר
מדידה

היתר לתנועת
מוצרים ולייצור
כוהל

חובת מסירת
דו"ח וחשבון

(ב) המנהל יאשר את הדו"ח בחתימתו, לאחר שימצא התאמה בינו לבין ספר המלאי, ספר המשקאות וסרטי הרישום.

(ג) אישור המנהל על הדו"ח יהווה הוכחה לכך כי המשקאות המשכרים הינם משקאות משכרים כמשמעותם בצו זה.

11. יצרן ימסור למוביל, מיד לאחר קבלת המוצרים בחצרים, העתק מהרישום בספר המלאי או בספר המשקאות שנעשה על ידו בקשר לקבלת המוצרים שהביא המוביל לחצרים; בהעתק כאמור יצוינו גם תוצאות מבחן המתיקות שנרשמו לפי סעיף 7.

12. יצרן יעביר למנהל כל יום, עם סיום קבלת מוצרים בחצרים, העתק מלא מספר המלאי או מספר המשקאות המתייחס למוצרים שנתקבלו בחצרים באותו יום.

13. יצרן חייב להמציא למנהל, על פי דרישתו, מאון מוצרים הנמצאים בחצרים בתאריך הדרישה.

14. יצרן חייב להמציא למנהל, על פי דרישתו, כל מסמך המתייחס לקבלת מוצרים או לתנועת מוצרים, וכן סרטי הרישום של מכשיר המדידה.

15. המנהל רשאי להורות על בדיקת מכשיר המדידה בכל עת; משהורה המנהל על עריכת בדיקת מכשיר המדידה, חייב יצרן להעמיד את מכשיר המדידה לבדיקה בזמן ובמקום שהורה המנהל.

16. המנהל רשאי לקחת דוגמאות מוצרים לבדיקה.

17. מי שחייב לנהל ספר מלאי או ספר משקאות (להלן — מסמכים) לפי צו זה, לא יעלים מסמכים שנעשו בהם רישומים ולא ישחיתם.

18. נעשה רישום במסמכים בטעות, יש להעביר על הרישום קו דק שלא ימנע את קריאת הרישום.

19. (א) מי שחייב למסור פרטים לרישום במסמכים, ימסור פרטים נכונים ומדויקים.
(ב) מי שחייב לנהל מסמכים, ירשום פרטים נכונים, מלאים ומדויקים.

20. מסמכים יוחזקו בחצרים ויעמדו בכל עת לבדיקת המנהל.

21. יצרן ישמור את המסמכים שנים עשר חודש מיום שמסר למנהל העתק הרישום האחרון שנעשה בהם.

22. צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסדר קבלת ענבים ביקבים), תשכ"ו—1966* — בטל.

23. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסדר קבלת ענבים ביקבים), תשכ"ו—1967".

מסירת העתק
ספר המלאי
וספר המשקאות
למוביל

העתק ספר
מלאי וספר
משקאות

מאון מוצרים

עיון במסמכים

בדיקת מכשיר
מדירה

דוגמאות

העלמת
מסמכים

טעות ברישום

דיוק במסירת
פרטים
ורישומם

מקום החזקת
מסמכים

שמירה על
מסמכים

ביטול

השם

חיים גבתי
שר החקלאות

כ"ט בסיון תשכ"ו (7 ביולי 1967)
(חמ 241155)

* ק"ת 1008, תשכ"ו, עמ' 2516.

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943

צו בדבר הטלת הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943¹ (להלן — הפקודה), וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. במקום סעיף 1 לצו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (מסילות ברזל מס' 25), תשכ"ה—1965³ (להלן — הצו העיקרי), יבוא:
 1. הפקודה תחול על חלקות רישום קרקע המפורטות בתוספת כמסומן בצבע אדום בתשריט מס' 4/ק/115 הערוך בקנה מידה 1:2,500 והחתום ביד שר התחבורה ביום כ"ו בסיון תשכ"ז (4 ביולי 1967).
2. במקום התוספת לצו העיקרי יבוא:

„תוספת

מספר הגוש	מספר החלקה
10527	24
10696	2, 3, 6
10697	3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12
10704	2, 4, 6, 9, 13, 14, 18, 19, 20, 21, 22, 23
10718	28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35
	23.

3. לצו זה ייקרא „צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (מסילות ברזל מס' 25) השם (תיקון), תשכ"ז—1967“.

כ"ו בסיון תשכ"ז (4 ביולי 1967)
(חמ 75501)

משה כרמל
שר התחבורה

¹ ע"ר 1948, תוס' 1 מס' 1305, עמ' 40; ס"ח 404, תשכ"ג, עמ' 144.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 1745, תשכ"ה, עמ' 2363.

חוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי"ט—1959

כללים לגידול ירקות בעונת הקיץ 1967

בתוקף סמכותה לפי סעיף 25 לחוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי"ט—1959¹, מתקינה המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (להלן — המועצה) כללים אלה:

הגדרות

1. בכללים אלה —
 - „עונה“ — תקופה לגידול ירקות;
 - „קיץ 1967“ — התקופה שבין ט' באדר ב' תשכ"ז (21 במרס 1967) לבין י"ב בתמוז תשכ"ז (20 ביולי 1967);
 - „ירקות“ — מהמינים עגבניות, מלפפונים, פלפל וגזר;
 - „לגדל“ — לזרוע, לשחול ולעשות כל פעולה אחרת הקשורה בגידול ירקות.

¹ ס"ח 292, תשי"ט, עמ' 222; ס"ח 360, תשכ"ב, עמ' 31.

המכסות הכלליות לגידול ירקות בעונת הקיץ 1967 בכל שטחי הארץ הן כלהלן:

מז הירק	השטח בדונמים
1. עגבניות	8,300
2. מלפפונים	12,800
3. פלפל	3,650
4. גזר	2,100

עונות-משנה

3.

המועצה רשאית לפצל את עונת הקיץ 1967 לעונות-משנה.

עקרונות
מכסות אישיות

4.

אלה העקרונות לפיהם ייקבעו המכסות האישיות:

(1) למגדל עגבניות, המבקש לגדל עגבניות בקיץ 1967, תיקבע מכסת גידול שנקבעה לו לגידול עגבניות בעונה המקבילה בשנת 1966, בהפחתה של 5% בקירוב, ואשר לא תעלה על שטח הגידול שגידל בפועל כדין ובגבולות המכסות שאושרו לו בהפחתה כאמור;

(2) למגדל ירקות מהמינים מלפפונים או פלפל, המבקש לגדל ירקות מהמינים מלפפונים או פלפל בעונת קיץ 1967, תיקבע מכסת גידול, ככל האפשר, בשיעור מכסת הגידול שנקבעה לו לגידול ירקות אלה בעונת גידול קיץ 1966, אשר לא תעלה על שטח הגידול שגידל בפועל כדין ובגבולות המכסות שאושרו לו;

(3) למגדל גזר, המבקש לגדל גזר בקיץ 1967, תיקבע מכסת גידול ככל האפשר בשיעור מכסת הגידול שנקבעה לו לגידול גזר בעונה המקבילה בשנת 1966, בהפחתה של 9% בקירוב, ואשר לא תעלה על שטח הגידול שגידל בפועל כדין ובגבולות המכסות שאושרו לו בהפחתה כאמור;

(4) עודף המכסה הכללית של ירקות מהמינים עגבניות או מלפפונים או פלפל או גזר בעונת קיץ 1967, אשר מכסות גידולם לא הוקצו על ידי ועדת המכסות, או שהוכח למועצה כי הוקצו כמכסות אישיות בעונת קיץ 1967 אך לא בוצעו, יוקצה למגדלים שלא גידלו מהירקות האמורים בעונת האביב 1966, ככל האפשר, כגודל מכסה אישית ליחידת משק באותו אזור; ולמגדלים שביקשו מכסה מוגדלת של ירקות אלה יוקצה באותו שיעור יחסית למכסה שאושרה להם בעונת קיץ 1967.

חשם

5.

לכללים אלה ייקרא „כללי המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (גידול ירקות בעונת הקיץ), תשכ"ז—1967“.

נתאשר.

יעקב דורון

כ"א בסיון תשכ"ז (30 ביוני 1967)

יושב ראש המועצה לייצור ולשיווק של ירקות

(חמ 739001)

חיים גבתי

זאב שרף

שר החקלאות

שר המסחר והתעשייה

חוק לעידוד הסרט הישראלי, תשי"ד—1954

צו בדבר הצגת יומן ישראלי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 לחוק לעידוד הסרט הישראלי, תשי"ד—1954, אני מצווה לאמור:

1. בתקופה שבין י' בתמוז תשכ"ז (18 ביולי 1967) לבין י"א בתשרי תשכ"ח (15 באוקטובר 1967) יהיה כל מציג חייב להציג, כחלק מהצגותיו שאורך זמנו אינו פחות מ-90 דקות ובכלל זה ההפסקות, את אחד היומנים הישראליים שיפורטו באחד מאלה:
 - (1) בתעודה שנמסרה ליצרן ושצילומה מצוי בראש היוםן;
 - (2) בהודעה בכתב שנמסרה למציג;
 - (3) בהודעה שפורסמה ברשומה.

2. לצו זה יקרא "צו לעידוד הסרט הישראלי (הצגת יומן ישראלי) (מס' 3), תשכ"ז—השם 1967".

א' הירשברג
רשות מוסמכת

כ"ט בסיון תשכ"ז (7 ביולי 1967)
(חמ 708920)

¹ ס"ח 158, תשי"ד, עמ' 148.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953, שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי "ת"י 606 — ניסן תשכ"ו (אפריל 1966) — גלילים לגאזים: סימני היכר", הוא תקן רשמי.
2. התקן האמור הופקד —
 - (1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, רח' מזא"ה 76, תל-אביב-יפו;
 - (2) במשרד מנהל חטיבת התעשייה, משרד המסחר והתעשייה, רח' אגרון 30, ירושלים;
 - (3) במשרד מנהל מחוז תל-אביב והמרכז, משרד המסחר והתעשייה, רח' מזא"ה 76, תל-אביב-יפו;
 - (4) במשרד מנהל מחוז חיפה והצפון, משרד המסחר והתעשייה, דרך העצמאות 82, חיפה;
 - (5) במכון התקנים הישראלי, רח' האוניברסיטה, רמת-אביב, תל-אביב-יפו;

וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

3. תחילתה של אכרזה זו היא ביום ג' בניסן תשכ"ח (1 באפריל 1968).

4. לאכרזה זו ייקרא "אכרזות תקנים (תקן ישראלי 606 — ניסן תשכ"ו (אפריל 1966) — גלילים לגאזים: סימני היכר), תשכ"ז—1967".

מ' גלברט
הממונה על התקינה

י"ד בסיון תשכ"ז (22 ביוני 1967)
(חמ 74082)

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.

מרור לשלטון מקומי

פקודת העיריות

חוק עזר לירושלים בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות, מתקינה מועצת עירית ירושלים חוק עזר זה:

1. בסעיף 2 לתוספת לחוק עזר לירושלים (אספקת מים), תשכ"א—1960², במקום „לכל יחידות דיור” יבוא „לכל יחידת דיור, עסק או משרד”.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לירושלים (אספקת מים) (תיקון מס' 2), תשכ"ז—1967”.

תיקון התוספת

השם

טדי קולק

נתאשר.

ראש עירית ירושלים

ז' בסיון תשכ"ז (15 ביוני 1967)
(תמ' 878013)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

² ק"ח 1054, תשכ"א, עמ' 10; ק"ח 1355, תשכ"ב, עמ' 2541; ק"ח 1719, תשכ"ה, עמ' 1918; ק"ח 1078, תשכ"ו, עמ' 1108.

פקודת העיריות

חוק עזר לבני-ברק בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות, מתקינה מועצת עירית בני-ברק חוק עזר זה:

1. במקום התוספת השניה לחוק עזר לבני-ברק (מודעות ושלטים), תשי"ט—1959², יבוא:

החלפת
התוספת השניה

„תוספת שניה

(סעיפים 3 (א) ו-9 (ב))

שיעור האגרה
בלירות

1. מודעה המתפרסמת דרך הסרטה — לכל שבוע ממוצאי שבת עד

יום ששי (ועד בכלל) או לחלק משבוע — לכל קולנוע

2. סרט פרסום בקולנוע — לכל 50 מטר רץ או חלק מהם — לכל

קולנוע

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

² ק"ח 884, תשי"ט, עמ' 1044; ק"ח 1098, תשכ"א, עמ' 897.

3. מודעה המתפרסמת דרך הארה על ידי חשמל, זרחן או כל אמצעי אחר, וכל פרסום בצורת תבנית ראווה — לכל מטר אורך — ברוחב עד 50 ס"מ — לשנה
24
24 ברוחב העולה על 50 ס"מ או חלק מהם — תוספת של
0.30 מודעה בתוך כלי רכב ציבורי — לכל 100 סמ"ר או חלק מהם —
8 פרסום מעל לרכב מסחרי — לכל מטר מרובע או חלק ממנו — לשנה
6. מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח המודעות או במקום אחר — מודעה גדולה — עד שלושה ימים
11.70 לכל יום נוסף
4.65 מודעה בינונית — עד שלושה ימים
6 לכל יום נוסף
2.25 מודעה קטנה — עד שלושה ימים
4.65 לכל יום נוסף
1.90 מודעה זעירה — עד שלושה ימים
3 לכל יום נוסף
1.80
7. מודעה על לוח מודעות לשימוש בלעדי לתקופה מסויימת — לכל חודש או חלק ממנו — לכל מ"ר
25
8. שלט — לכל מטר אורך או חלק ממנו, או — אם הרוחב ארוך יותר — לכל מטר רוחב או חלק ממנו — לשנה
8
9. שלט המותקן מעל למקום ציבורי בתחום העיריה מחוץ לשטח התפוס על ידי העסק — לכל מ"ר או חלק ממנו — לשנה
120
10. שלט המותקן מעל לכל שטח אחר — באולם שעשועים, מגרש ספורט ושעשועים או על גבי בנין שאינו קשור עם העסק — לכל מטר — לשנה
60
11. שלט או מודעה מיוחדים על גבי עסק המתייחסים לסחורה או תוצרת מסויימת בלבד הנמכרת או המשווקת בעסק בין שאר הסחורות המתפרסמים על ידי בעלי בתי חרושת או בעל העסק (גם אם בשלט מופיע שמו של בעל העסק בתוספת לפרסומת) לכל מטר מרובע — לשנה
15
10. שלטי הפרסומת עד חצי מטר — לכל יחידה — לשנה

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לבני-ברק (מודעות ושלטים) (תיקון), תשכ"ז—1967". השם

שמואל וינברג
ראש עיריית בני-ברק

נתאשר.
ז' בסיון תשכ"ז (15 ביוני 1967)
(חמ 882000)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות

פקודת התעבורה

חוק עזר להרצליה בדבר עגלות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-254 לפקודת העיריות¹, וסעיף 77 (א) (3) לפקודת התעבורה², מתקינה מועצת עיריית הרצליה חוק עזר זה:

פרק ראשון: פרשנות

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„עגלה” — כל אמצעי הובלה הנסحب בכוח בעלי-חיים, למעט עגלה או כרכרה הבנויה להסעת נוסעים;

„אורך כולל” — המרחק בין הנקודה הקיצונית שבחזית העגלה לנקודה הקיצונית שבחלק האחורי, כשהוא נמדד בין שני משטחים העוברים דרך הנקודות האמורות וניצבים לציר המרכזי;

„גובה כולל” — המרחק מפני הדרך עד הנקודה הגבוהה ביותר של העגלה כשאינה עמוסה לרבות כל מיתקן, מכשיר או דבר אחר המחובר אליה דרך קבע;

„זמן התאורה” — זמן הלילה וכל זמן אחר שבו הראות לקויה מחמת תנאי מזג האוויר;

„ייצול חיבור” — מוט ברזל או עץ המחובר לעגלה בטבעת, המשמש לחיבור שתי רצועות עזר של הרתמות אליו;

„ייצול היגוי” — מוט המשמש להיגוי העגלה;

„לילה” — פרק הזמן שבין סוף רבע שעה שלאחר שקיעת השמש לבין תחילת רבע שעה לפני זריחתה;

„משקל כולל מותר” — המשקל העצמי של העגלה בתוספת משקל המטען שבה, כפי שהותר על ידי ראש הרשות המקומית לעגלה הנדונה;

„משקל המטען” — משקל המטען שהותר לשאתו בעגלה בתוספת משקל הנוסעים;

„נעלי בטחון” — כפיסי עץ או מתכת בצורת משולש ישר-זווית המיועדים למניעת הזזתה המקרית של עגלה;

„סרן” — ציר או מערכת צירים המורכבים לרחבה של העגלה, הנושאים גלגלים המעבירים את משקל העגלה על פני הדרך;

„עובר דרך” — המשתמש בדרך לנסיעה, להליכה, לעמידה או לכל מטרה אחרת;

„רוחב כולל” — רחבה של העגלה כשהוא נמדד בין שני משטחים אנכיים מקבילים העוברים דרך הנקודות הקיצוניות של העגלה משני צדיה;

„העירייה” — עיריית הרצליה;

„ראש העירייה” — לרבות אדם שראש העירייה העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„בוהן” — בוהן שניתנה לו תעודה מאת העירייה לבדיקת עגלות ובחינתן;

„תושב” — אדם שמקום מגוריו או מקום עסקו בתחום העירייה.

¹ ריני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

² ריני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 178.

פרק שני: מתן היתר

2. (א) לא ינהג אדם עגלה בתחום העיריה אלא אם יש לו עליה היתר בר תוקף מאת ראש העיריה.

(ב) לא יינתן היתר אלא למי שמלאו לו 16 שנים.

3. תושב הרוצה בהיתר על עגלתו יגיש בקשה בכתב לראש העיריה, ימסור פרטים מלאים ונכונים, בצירוף אישור מאת רופא וטרינרי שאושר על ידי ראש העיריה על מצבה הגופני של הבהמה או הבהמות, ומסמכים כפי שידרוש ראש העיריה, וישיב נכונה על כל שאלה שישאל על ידיו.

4. (א) המבקש היתר יביא את העגלה למשרד העיריה או למקום אחר שיוורה ראש העיריה ובמועד שיוורה.

(ב) העגלה תיבדק ותיבחן על ידי בוחן כדי לברר אם נתקיימו בה כל הוראות חוק עזר זה ואם היא ראויה לשימוש.

5. (א) לא יינתן היתר אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת בוחן המאשרת שהעגלה שעליה מבוקש ההיתר נבדקה על ידיו ונמצאת ראויה לשימוש.

(ב) מתן היתר או סירוב לתיתו, קביעת תנאי נתינתו, התלייתו וביטולו מסורים לשיקול דעתו של ראש העיריה.

(ג) ניתן היתר יחתים ראש העיריה את ההיתר בחותמת כשירות לתנועה.

(ד) לא ישתמש אדם בעגלה באופן השונה מן השימוש הנקוב בהיתר.

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר תאריך נתינתו.

7. (א) בעד כל היתר תשולם לעיריה אגרה בסך 5 לירות, אולם אם ניתן ההיתר אחרי 30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

(ב) ראש העיריה רשאי לפטור מבקש היתר מתשלום האגרה לפי סעיף קטן (א) בהתחשב במצבו הכלכלי.

פרק שלישי: מבנה העגלה

סימן א': מצב העגלה והפיקוח על תקינותה

8. עגלה וכל החלקים, האבזרים והציוד המורכבים עליה או המותקנים בה יהיו בכל עת במצב תקין, ובמצב שאין בו כדי לגרום נזק או סכנה לנמצאים עליה, בתוכה על ידה או לעוברי דרך או לרכוש.

9. (א) בוחן וכן שוטר רשאים בכל עת להזמין לבדיקה וכן לבדוק כל עגלה.

(ב) בעלה או מחזיקה של העגלה שהוזמן כאמור יביאנה לבדיקה במקום ובמועד שנקבעו בהזמנה.

10. (א) סבור בוחן או שוטר כי לא נתמלאו בעגלה הוראות חוק עזר זה, או שהעגלה עלולה לסכן את התנועה, ימסור לנוהג בה הודעה (להלן — הודעת אי-שימוש) בה יפורטו הפגמים בעגלה, יסיר מן העגלה את לוחית הזהוי ויודיע על כך לראש העיריה ויעביר אליו את לוחית הזהוי ואת ההיתר שניתן לו על ידי הנהג לפי דרישתו.

(ב) מי שנמסרה לו הודעת אי שימוש, לא ישתמש בעגלה שעליה נמסרה ההודעה אלא לשם תיקון הפגמים שפורטו בה וכן לשם הבאתה לרשות המקומית לעריכת בדיקה נוספת.

(ג) עגלה שנמסרה עליה הודעת אי שימוש לא ישתמש בה מחזיקה או נהגה או מי שבירו השליטה עליה אלא לצרכים האמורים בסעיף קטן (ב) אף אם ההודעה לא נמסרה לידיו.

(ד) נוכח הבוחן על פי בדיקה נוספת כי הפגמים שפורטו בהודעת אי שימוש חוקנו, יבטל את הודעת אי השימוש ויחזיר את ההיתר ואת לוחית הזהוי.

סימן ב': מבנה העגלה

11. בעגלה שמשקל מטענה עולה על 500 ק"ג תותקן לפחות מערכת בלמים אחת המופעלת על שני גלגלי העגלה המורכבים על סרן אחד והמאפשרת האטה והחזקת העגלה במצב בלימה בכל דרך.

בלמים בעגלה
שמשקל מטענה
עולה על 500 ק"ג

12. בעגלה שהוראות סעיף 11 לא חלות עליה תותקן מערכת בלמים אחת המופעלת ישירות על גלגל אחד המורכב על סרן אחד של העגלה והמאפשרת האטה והחזקת העגלה במצב בלימה בכל דרך.

בלמים בעגלה
אחרת

13. הרוחב הכולל של העגלה לא יעלה על 2.00 מטר.

רוחב כולל

14. הגובה הכולל של עגלה לא יעלה על 3.00 מטר, ובלבד שהגובה מן פני הקרקע ועד לתחתית העגלה לא יעלה על 1.20 מטר.

גובה כולל

15. אורך כולל של עגלה לא יעלה —

אורך כולל

(1) בעגלה בעלת סרן אחד על 3.00 מטר ;

(2) בעגלה בעלת שני סרנים על 5.00 מטר.

16. המרחק בין מרכז הסרן עד לקצה האחורי של מרכב העגלה —

מרחק

(1) בעגלה בעלת ציר אחד — יהיה 45% מהאורך הכולל של המרכב או המשטח או השטח המיועד למטען ;

(2) בעגלה בעלת שני צירים לא יעלה על 50% מהמרחק בין הצירים של העגלה.

17. בעגלה תותקן מערכת היגוי תקינה המאפשרת הפניית כוונת של 45° לפחות והחזרתה המיידית בקלות, במהירות ובבטיחות.

מערכת היגוי

18. בעגלה הרתומה לבהמה אחת יותקן ייצול חיבור אחד ושני ייצולי היגוי שיעמדו בעומס הסחיבה, הדחיפה והטלטולים של העגלה בכל תנאי הדרך ; בעגלה הרתומה לשתי בהמות יותקנו שני ייצולי חיבור וייצול היגוי אחד.

חיבור

19. ייצול החיבור יהא עשוי ממוט ברזל או עץ חלק, ובלבד שמוט העץ לא יהיה מורכב משני חלקים או יותר.

ייצול חיבור

20. בעגלה יותקנו גלגלים תקינים אשר יוכלו לשאת את משקלה הכולל המותר.

גלגלים

21. בגלגלי העגלה יותקנו אופנים מעץ, מברזל או מפלדה, בעלי נקבים המותאמים בקטרם לברגים ולאומים המשמשים לחיבור האופנים לסרן; אופני עץ יהיו בעלי חישוקי ברזל, פלדה או גומי מוקשה; על אופני ברזל יורכבו צמיגים מגומי מוקשה או פנאומטיים.
22. המושכות ייעשו מחומר אשר יעמוד בפני עומס הסחיבה; חלקי הרתמה והמושכות הבאים במגע עם עור הבהמה לא יחבלו בה.
23. (א) בעגלה יותקן בצדה השמאלי פנס חשמלי או פנס רוח אחד לפחות, ובהיותה בדרך יפיק אור בצבע לבן קדימה ואור בצבע אדום אחורה בזמן תאורה שייראו למרחק של 100 מטרים לפחות.
- (ב) הפנס כאמור בסעיף קטן (א) יותקן בגובה של לא פחות מ-40 ס"מ ולא יותר מ-120 ס"מ מפני הקרקע.
24. (א) בעגלה יותקנו בחלק האחורי שני מחזירורים בצבע אדום, כל מחזירור במרחק שווה מדופן העגלה שבצדה שלא יעלה על 40 ס"מ ובגובה של לפחות 40 ס"מ מן פני הקרקע ולא יותר מ-80 ס"מ; הותקן בעגלה מחזירור מלבני, יהיה שטחו 20 סמ"ר לפחות; הותקן מחזירור עגול, יהיה קטרו 5 ס"מ לפחות; שני המחזירורים יהיו במצב תקין ונקי בכל עת.
- (ב) בעגלה שאין לה דפנות יותקנו המחזירורים על הסרן האחורי, ובלבד שהמרחק קים, צבעם וגדלם יהיו בהתאם לאמור בסעיף זה.
- (ג) לא יותקן בעגלה מחזירור אלא מסוג שאושר על ידי ראש הרשות המקומית.
25. בעגלה שמשקל מטענה עולה על 500 ק"ג יימצאו שתי נעלי בטחון המאפשרות השארתה של העגלה, כשהיא עמוסה, במצב בלימה בכל תנאי הדרך כשהבלמים אינם מופעלים.
26. לא יעלה משקל המטען של עגלה על המשקל שצויין לצדה להלן:
- (1) בעגלה בעלת סרן אחד הרתומה לסוס או פרדה — 500 ק"ג;
 - (2) בעגלה בעלת סרן אחד או שני סרנים הרתומה לחמור אחד או לשני חמורים — 250 ק"ג;
 - (3) בעגלה בעלת שני סרנים הרתומה לסוס או פרדה — 500 ק"ג;
 - (4) בעגלה בעלת שני סרנים הרתומה לשני סוסים או לשתי פרדות — 1000 ק"ג.
27. לא יוביל אדם מטען בעגלה ולא יניח לאחר להובילו כאמור אלא אם —
- (1) המטען מסודר באופן המאפשר הובלתו בבטיחות;
 - (2) המטען קשור ומוחזק היטב באופן שלא יישמט וקישוריו לא יתרופפו;
 - (3) חלוקת משקל המטען על העגלה וסידורו מאפשרים הובלתו בבטיחות;
 - (4) המטען מסודר באופן שלא יסתיר את המחזירורים, את לוחית הזהוי ואת הפנס;

(5) המטען מסודר באופן שאינו חורג —

- (א) מחוץ לדפנות הצדדים של העגלה;
(ב) מחוץ לקרקעית העגלה;
(ג) יותר ממטר אחד מחוץ לחלק האחורי ביותר של העגלה;
(ד) מחוץ לדופן הקדמי של העגלה.

28. היה מטען חורג מחוץ לחלק האחורי ביותר של העגלה יסמן המוביל את המטען כדלקמן:

סימון מטען חורג

- (1) שלא בזמן התאורה — על ידי דגל פרוש בקצה החורג של המטען;
(2) בזמן התאורה — על ידי אור אדום או מחזירור אדום בקצה האחורי של המטען בגודל שנקבע בסעיף 24 (א).

29. ראש העיריה רשאית להתיר, לאחר התייעצות עם רשות הרישוי, בתנאים או ללא תנאים, שימוש בעגלה אשר מידותיה או משקל מטענה עולים על הקבוע בסימן זה.

היתר לעגלה שמידותיה ומשקלה עולים על הקבוע

סימן ג': שינוי מבנה

30. לא ישנה אדם מבנה של עגלה אלא לפי היתר בכתב מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי ההיתר.

שינוי מבנה

31. לא ישתמש אדם בעגלה שניתן עליה היתר שינוי המבנה לפי סעיף 30 אלא לאחר שנרשם השינוי בהיתר שניתן לפי סעיף 5.

רישום השינוי בהיתר

פרק רביעי: לוחית-זיהוי

32. (א) ראש העיריה יתן לכל בעל היתר לוחית-זיהוי וכן יחליף כל לוחית-זיהוי משומשת או פגומה בחדשה.

פתח לוחית זיהוי

(ב) לוחית הזיהוי תהיה בצבע לבן ועל הלוחית יירשם בצבע שחור המספר הסידורי של ההיתר ושמו ומענו של בעל העגלה. גודל הלוחית יהיה 40×20 ס"מ; הלוחית תותקן בחלק האחורי של העגלה או בצד הימני במקום בולט ונראה לעין, ותהא במצב נקי ותקין בכל עת.

(ג) בעד כל לוחית-זיהוי תשולם לקופת העיריה אגרה בסך שתי לירות.

33. כל עגלה תשא עליה בגובה ובצורה הנראים לעין לוחית-זיהוי שניתנה על ידי ראש העיריה.

לוחית-זיהוי

34. לא יסיר אדם לוחית-זיהוי מעגלה אלא לשם החלפתה או לשם מסירתה לראש העיריה; לא יוסיף אדם על הסימנים והמספרים שבה ולא ישנה בהם דבר, לא יחספס את צבעה וכל סימן או מספר שעליה ולא ישחית אותה בכל צורה שהיא.

שמירת לוחית זיהוי

פרק חמישי: החזקת היתר ושינויים בו

35. לא ינהג אדם עגלה אלא אם נמצא אתו היתר ומותקנת בה לוחית-זהווי. חובת החזקת היתר
36. הנוהג בעגלה יציג את ההיתר לכל בוחן או שוטר לפי דרישתו. הצגת היתר
37. מי שניתן לו היתר חייב למלא אחרי התנאים או ההגבלות הכלולים בו, ולא ישתמש בעגלה אלא בהתאם להיתר ולתנאים כאמור. חובה למלא תנאי היתר
38. לא ישנה אדם שאינו מוסמך לכך פרט בהיתר על ידי כתב יד, שרטוט, מחיקה, טשטוש או הוספה או בכל אופן אחר ולא יחזיק היתר שיש בו שינוי כאמור. איסור שינוי בהיתר
39. (א) אבד היתר או הושחת או טושטש, רשאי ראש העיריה לתת, לפי בקשת בעליו או מחזיקו, כפל ממנו לאחר ששוכנע באמיתות הבקשה.
- (ב) מצא בעל ההיתר את ההיתר המקורי לאחר שקיבל כפל כאמור, יחזיר את הכפל לראש העיריה.

פרק שישי: הוראות שונות

40. ראש העיריה רשאי לאחר התייעצות עם רשות הרישוי לפטור עגלה מהוראות הפרק השלישי, כולן או מקצתן, והוא רשאי לגבי עגלה מסויימת להוסיף על הוראות הפרק האמור, אם לפי שיקול דעתו נחוץ הדבר לבטיחות התנועה ולמניעת תאונות או לזרימת התנועה או להבטחת השימוש בעגלה. פטור
41. לא נקבע בחוק עזר זה על מי מוטלת חובה מסויימת, יראוה כמוטלת על נהגה של עגלה, על בעל ההיתר, על בעל העגלה ועל המחזיק בה. הטלת אחריות
42. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 10 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה או לאחר הרשעתו בדין. ענשים
43. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר להרצליה (עגלות), תשכ״ז—1967“. השם

נתן רוזנטל
ראש עיריית הרצליה

אני מסכים.
משה כרמל
שר התחבורה

נתאשר.
כ״ט באדר ב' תשכ״ז (10 באפריל 1967)
(חמ 868003)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות

חוק עזר ללוד בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 251 ו-254 לפקודת העיריות, מתקינה מועצת עירית לוד חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אבורים” — ברוזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„חדר” — בבנין מגורים — חדר כרשום בלוח השומה; ובבנין אחר — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;

„לוח השומה” — לוח השומה העומד בתקפו לפי הפקודה;

„מד-מים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות מים המסופקים לנכס;

„מועצה” — מועצת העיריה;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של העיריה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי העיריה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים” — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, לאספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס” — ר-„בנין”, כמשמעותם בסעיף 269 לפקודה;

„עיריה” — עירית לוד;

„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברוז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית

לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936¹;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית” — אבור, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מד-מים;

„נפח בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

חיבור
למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

¹ ריני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

² ע"ר 1936, תוס' 1-מס' 560, עמ' 1.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוק או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש לעירייה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש לעירייה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם לעירייה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבונו.

(ד) הרשת הפרטית תחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם לעירייה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באבזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מדמים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

(ח) נתן המנהל שירות בקשר לרשת פרטית, על פי בקשת הצרכן, ישלם הצרכן את ההוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

אגרת הנחת
צינורות

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה העירייה צינור מים, ישלם לעירייה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס, שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים שהגיש בקשה להגדלת נפח או שטח הבנין או לבניית בנין חדש, ישלם לפני מתן ההיתר לפי חוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965³, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי הבניה שבעדה ניתן ההיתר כאמור.

התקנת
מדמים

5. (א) המנהל רשאי להתקין מדמים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקן, להחליפו או להסירו.

(ב) מדמים הוא רכוש העירייה.

(ג) לא יותקן מדמים, לא יבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי

המנהל.

³ ס"ח 487, תשכ"ה, עמ' 807.

(ד) צרכן ישלם לעיריה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי העיריה בעת מילוי תפקידו.

(ו) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמים יבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן לעיריה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן לעיריה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

אגרת מים

(ב) מצא המנהל כי מדמים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת, רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמדמים רשם אותה, בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמדמים משמש אותם. ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מדמים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדמים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדמים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, וזולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

7. (א) העיריה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים
לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. באישור המועצה רשאי ראש העיריה לחייב צרכן להפקיד בקופת העיריה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מדי-מים או קלקול ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

9. (א) אגרת מים תשולם תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת העיריה. מועד התשלום
(ב) האגרות או התשלומים האחרים שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לשילומם, ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת העיריה.

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך. אישור סכום ההוצאות

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבו מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדי-מים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב. ניתוס החיבור

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדי-מים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש חיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה. הפסקת אספקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א) חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת — רשות כניסה

(1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדמים, צינור, או אביזרים, או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו

(2) לבדוק אם היה בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן ;

(3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה ;

(4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12 ,

(5) לבדוק אם קויימו הוראות חוק עזר זה ;

(6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. (א) לא יזבזב אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יזבזב מים שברשותו, ולא ישטוף כלי רכב בעזרת צינור, פרט למיתקני רחיצה.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיזוג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכנס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשיה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום העיריה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדיון, כל אביזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברו שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד העיריה במילוי תפקידו — ברו המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

שימוש במים

מכירת מים
והעברתם

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פוט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור
שנותק

16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

שמירה בפני
זיהום

17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.

דרישת
תיסונים

18. (א) ראש העיריה או מי שהוסמך על ידי (להלן — ראש העיריה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש העיריה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית העיריה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

מסירת הודעות

19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגיל-לים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדיון או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה.

ביטול

21. חוק עזר ללוד (אספקת מים), תשכ"ב—1962⁴ — בטל.

השם

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ללוד (אספקת מים), תשכ"ז—1967“.

⁴ ק"ח 1250, תשכ"ב, עמ' 1103; ק"ח 1300, תשכ"ב, עמ' 749.

תוספת

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג) (1)) :

60	(1) לכל יחידת דיור
100	לכל עסק, משרד או יחידת מלאכה
250	לכל יחידת תעשיה

- (2) הרחבת חיבור, פירוק או התקנתו מחדש, לפי דרישת הצרכן —

35	עד 1"
70	למעלה מ-1" עד 2"
132	למעלה מ-2"

2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 3 (ב))

5

3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3 (ה))

5

0.50

4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו-(ג)) —
לכל מ"ר של שטח הנכס ונוסף לזה —
לכל מ"ר של שטח הבניה, לכל קומה

1.20

כשיוש מיתקן	כשיוש מיתקן
מוכן להחזקת	מוכן להחזקת
מדמים	מדמים

האגרה בלירות

5. אגרת מדמים (סעיף 5 (ד)) :

מדמים שקטרו —

אינו עולה על $\frac{3}{4}$ "

עולה על $\frac{3}{4}$ " ואינו עולה על 1"

עולה על 1" ואינו עולה על $1\frac{1}{4}$ "

עולה על $1\frac{1}{4}$ " ואינו עולה על $1\frac{1}{2}$ "

עולה על $1\frac{1}{2}$ " ואינו עולה על 2"

עולה על 2" —

לפי חשבון שהגיש המנהל

האגרה בלירות

10

6. אגרת בדיקת מדמים כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה (סעיף 5 (ט))

האגרה המינימלית בלירות	האגרה למ"ק באגרות
------------------------	-------------------

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —

(א) במקום שהותקן מדמים —

(1) לשימוש ביתי —

0.81 27

27

3 מ"ק הראשונים

ל-7 מ"ק נוספים או חלק מהם

ל-6 מ"ק נוספים או חלק מהם

מעל ל-16 מ"ק

30

38

(2) לגינות מעובדות —

כאשר שטח הגינה המעובדת אינו פחות
מ-100 מ"ר —

(א) במקום שאין אספקת מים במדידה
נפרדת לגינה, בהגבלה של 7.5
מ"ק לכל 100 מ"ר בין החדשים
16 אפריל—נובמבר מעל ל-10 מ"ק

במקום שיש אספקת מים במדידה
נפרדת לגינה ולמשקי עזר —
בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר
16 בין החדשים אפריל—נובמבר

בבתים משותפים עם גינה משותפת
פת התצרוכת הכללית תחולק בין
יחידות הדיור אליהן צמודה הגינה.
מעל להגבלה בסעיפי משנה (א)
16 ו-(ב) תיווסף הכמות לפריט 7(א)(1)

16 (3) לחקלאות

40 (4) למסחר, למחסנים, למשרדים ולכל שימוש
4 אחר שלא פורט במקום אחר בתוספת זו

(5) לתעשייה —

(א) לצרכן שאינו רשום ברשיון הפקה
של העיריה
40

(ב) לצרכן הרשום ברשיון הפקה של
העיריה — בגבולות הכמות המוקד-
22 צבת

40 מעל הכמות המוקצבת

70 (6) לבניה

האגרה בפירות

(ב) במקום שלא הותקן מד-מים —
לשימוש ביתי —

2.40 לחדר ראשון
1.70 לכל חדר נוסף

8. (א) צרכן שמשפחתו מונה 6 נפשות או למעלה מזה, הגרים יחד עמו בדירה
פרט לדירה בבנין חד משפחתי מבניה קשה שאינו שיכון עולים, ששטחה עולה על
70 מ"ר — אם הצריכה הממוצעת לחודש בתקופה אליה מתייחס הזיכוי עלתה על
10 מ"ק יזוכה לאחר אישור בקשתו שתוגש בכתב בסכומים אלה:

סכום הזיכוי השנתי
בלירות

6

9

12

15

18

21

מספר בני המשפחה

6

7

8

9

10

11 ויותר

האגרה בלירות

10

(ב) הזיכוי יינתן בסוף שנת הכספים.

9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ד))

צ' איצקוביץ
ראש עיריית לוד

נתאשר.

כ"ט באדר ב' תשכ"ז (10 באפריל 1967)
(חמ 882009)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות

חוק עזר לרמלה בדבר שווקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית רמלה

חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„העיריה“ — עיריית רמלה;

„ראש העיריה“ — לרבות אדם שראש העיריה העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק

עזר זה, כולן או מקצתן;

„שוק“ — השוק השבועי ברחוב ע"י;

„סחורה“ — כל מצרך הדרוש לאדם או לבעל-חיים;

„תוצרת חקלאית“ — גידולי קרקע וגידולי עץ וכן עופות וביצים;

„מוכר“ — לרבות אדם המציג סחורה למכירה, בין שמכרה ובין שלא מכרה;

„יום השוק“ — היום שנקבע על ידי העיריה כיום השוק;

„מפקח“ — אדם שמועצת העיריה מינתהו בכתב להיות מפקח לצורך חוק עזר זה;

„ימי מנוחה“ — הימים שנקבעו בפקודת ימי מנוחה, תש"ח—1948², כימי מנוחה —

תחילתם עם שקיעת החמה בערב יום המנוחה וסופם עם צאת הכוכבים למחרתו.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 8, תשכ"ד, עמ' 187.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 4, עמ' 12.

2. לא ייכנס מוכר לשוק, אלא לפי היתר מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי ההיתר. היתר כניסה
3. ראש העיריה רשאי לתת היתר, לסרב לתתו, לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם או לשנותם. מתן היתר
4. לא יינתן היתר למוכר, אלא אם התחייב להחזיק את המאזניים, המשקלות או המידות במקום פתוח וגלוי באופן שהשקילה או המדידה תהא נראית לעיני הלקוחות והמפקח. תנאי היתר
5. היתר שניתן, רשאי ראש העיריה לבטלו או להתלותו. ביטול היתר
6. בעד מתן היתר תשולם לעיריה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת. אגרת היתר
7. לא ימכור אדם סחורה אלא בשוק. מכירת סחורה
8. הוראות סעיף 7 לא יחולו על מכירת סחורות בחנויות או על ידי רוכלים בעלי רשיון לפי חוק עזר לרמלה (רוכלים), תשכ"ה—1964.³ סייג
9. שוק יהיה סגור — ימים ושעות פסגירת השוק
 - (1) בימי מנוחה ;
 - (2) בימים שאינם ימי מנוחה למעט יום השוק ;
 - (3) ביום השוק בשעות שבין 17 לבין 4.30.
10. לא ייכנס אדם לשוק ולא יימצא בו ולא ירשה לאחר להיכנס אליו או להימצא בו בימים ובשעות שבהם הוא סגור בהתאם לסעיף 9. איסור כניסה
11. לא ייכנס לשוק אדם החולה במחלה מידבקת או החשוד על כך בעיני המפקח. אנשים הסובלים ממחלה
12. מוכר ינקח את המקום בשוק בו הוא מציג את סחורתו ויחזיקו נקי להנחת דעתו של המפקח. שמירה על נקייו
13. לא יעלה אדם אש בשוק, בין לבישול ובין לחימום ובין לשריפת פסולת, אלא במקום ובתנאים שיקבע המפקח. העלאת אש
14. לא ימרוט אדם נוצות בשוק. מריטת נוצות
15. מפקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום ולעשות מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה. סמכויות המפקח
16. לא יפריע אדם למפקח להשתמש בסמכויותיו לפי חוק עזר זה. שימוש בסמכויות
17. כל מי שנמצא בשוק חייב לציית להוראות המפקח בכל הנוגע לשמירת הסדר והנקיון או למניעת תקלות במהלך העבודה בשוק. ציית להוראות המפקח
18. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות. עונשין
19. חוק עזר לרמלה (שווקים), תשי"א—1950⁴ — בטל. ביטול
20. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לרמלה (שווקים)", תשכ"ז—1967.⁵ השם

³ ק"ת 1650, תשכ"ה, עמ' 415.
⁴ ק"ת 114, תשי"א, עמ' 13.

תוספת

(סעיף 6)

שיעור האגרה
בלירות

בעד מתן היתר למכירת —

א. תוצרת חקלאית — מאדמה לכל היתר —

ירקות —

0.25 לכל משא הנישא בסל או ביד

0.25 בעד כל ארגז או שק

3.— בעד כל עגלה (תפוזרת)

10.— בעד כל מכונית (תפוזרת)

פירות —

0.50 לכל משא הנישא בסל או ביד

1.— בעד כל ארגז או שק

5.— בעד כל עגלה (תפוזרת)

10.— בעד כל מכונית (תפוזרת)

ב. תוצרת חקלאית — מבעלי חיים — לכל היתר

0.10 ביצים — לכל קרטוניה או לכל 30 יחידות

ג. כל סחורה אחרת — לכל היתר —

1.— חפצים ישנים

10.— דברי הלבשה והנעלה

3.— כלי מטבח

5.— כל סחורה אחרת

נתאשר.

יהודה שטיין
ראש עיריית רמלה

כ"ט באדר ב' תשכ"ז (10 באפריל 1967)
(חמ 807827)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות

חוק עזר לרמת-גן בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עירית רמת-גן חוק עזר זה:

1. בסעיף 3 לחוק עזר לרמת-גן (אגרת תעודת אישור), 1946², במקום "יהיו בשיעור של שתי לירות ומאתיים פרוטה" יבוא: "יהיו בשיעורים הבאים:
- (1) היתה התעודה דרושה על פי סעיף 324 לפקודה, בגין —

לירות	
8.—	העברת דירה
12.—	העברת נכס אחר
	(2) היתה התעודה דרושה על פי סעיף 39 לחוק מס שבח מקרקעין, תשכ"ג—1963 ³ —

לשנים	
עד 1	4.—
מעל 1 עד 3	8.—
מעל 3 עד 7	20.—
מעל 7 עד 14	35.—
מעל 14	45.—
	(3) בעד תעודה או אישור רפואי הניתנים על המרפאות העירוניות לצורך תביעת פיצויים בגין תאונה או מחלה
	12.—
	(4) היתה התעודה דרושה בכל ענין אחר
	4.—

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לרמת-גן (אגרת תעודת אישור) (תיקון), תשכ"ז" — השם "1967".

נתאשר.
ז' בסיון תשכ"ז (15 ביוני 1967)
(חמ 89706)

דוד מלמדוביץ
סגן ראש עיריית רמת-גן

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 8, תשכ"ד, עמ' 197.
² ע"ר 1946, תוס' 2 סמ' 1500, עמ' 728; ק"ח 580, תשט"ז, עמ' 469; ק"ח 790, תשי"ח, עמ' 1181.
³ ס"ח 905, תשכ"ג, עמ' 156.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לאפקים בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית אפקים חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה — הגדרות
 "תעודה" — אישור בכתב בכל ענין שבסמכות המועצה;
 "המועצה" — המועצה המקומית אפקים.
2. ראש המועצה רשאי לתת, לאשר או לקיים תעודה או העתק תעודה. מתו תעודה
3. (א) המבקש מראש המועצה תעודה ישלם למועצה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת.
 (ב) המועצה רשאית להפחית את האגרה או לוותר עליה אם המבקש הוא עני, או מוסד לצרכי צדקה, חינוך או דת שמטרתו אינה הפקת רווחים. אגרה
4. חוק עזר לאפקים (אגרת תעודת אישור), תשי"ט—1959² — בטל. ביטול
5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאפקים (אגרת תעודת אישור), תשכ"ז—1967". השם

תוספת

(סעיף 3)

האגרה בצירות

א. תעודה —

1. בענין הנוגע למקרקעין, לבנינים או לירושות, פרט לרישום דירה בבית משותף 10
2. בענין הנוגע לרישום דירה בבית משותף 7.50
3. בכל ענין אחר 2
- ב. העתק תעודה 1

נתאשר.

משה מייבסקי

ראש המועצה המקומית אפקים

ז' בסיון תשכ"ז (15 ביוני 1967)
 (חם 81140)

חיים משה שפירא
 שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 876, תשי"ט, עמ' 895.

פקודת המועצות המקומיות

פקודת התעבורה

חוק עזר למטה-יהודה בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה האזורית מטה-יהודה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אופניים” — אופניים או תלת-אופנים, שאינם מונעים בכוח מיכני;

„המועצה” — המועצה האזורית מטה-יהודה;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק

עזר זה, כולן או מקצתן;

„תושב” — אדם שמקום מגוריו הוא בתחום המועצה;

„בוחן” — אדם שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים שמבוקש עליהם רשיון.

רשיון לאופניים

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר-

תוקף מאת המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה, בצורה הנראית

לעין לוחית-מספר שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.

(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס חמישים לירות.

בקשה למתן
רשיון

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לרשיון לראש המועצה, והוא רשאי

ליתן את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב) או לסרב לתיתו.

(ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת שה-

אופניים אשר עליהם מבוקש הרשיון נבדקו ונמצאו ראויים לשימוש ובהם כל האבזרים

כנדרש בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961³.

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של שתי לירות, אולם אם ניתן הרשיון

אחרי 30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

לוחית-מספר

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר, וכן יחליף כל לוחית-מספר

מטושטשת או פגומה בלוחית-מספר חדשה.

(ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 50 אגורות.

השם

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למטה-יהודה (רשיונות לאופניים), תשכ"ז—1967”.

בנימין כהן

נתאשר.

ראש המועצה האזורית מטה-יהודה

י' באייר תשכ"ז (16 במאי 1967)

(חמ 84906)

אני מסכים.

משה כרמל

שר התחבורה

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 178.

³ ק"ח 1128, תשכ"א, עמ' 1425.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למרחבים בדבר הדברת מזיקים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו-24 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה האזורית מרחבים חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה –
 - „בעל נכסים” – אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;
 - „המועצה” – המועצה האזורית מרחבים;
 - „מחזיק” – אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;
 - „מזיק” – כל אחד מאלה: חלזונות, עשבי בר, טוואי התהלוכה של האורן, זבוב ים התיכון, נברנים, קרציות הבקר, יתושים, זבובי בית;
 - „נכסים” – קרקע שבתחום המועצה, בין תפוסה ובין פנויה, בין ציבורית ובין פרטית;
 - „ראש המועצה” – לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.
2. בעל הנכסים או המחזיק בהם חייב להדביר את המזיקים שבנכסו.
3. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת אדם שעבר על הוראות סעיף 2 להדביר את המזיקים שבנכסו ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם כך, בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.
 - (ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את ההדברה כאמור בסעיף קטן (א).
 - (ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.
4. לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 3(א) או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה להדברת המזיקים ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.
5. (א) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל עת סבירה לנכסים על מנת לבדקם, לבקדם ולעשות בהם כל הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק זה.
 - (ב) לא יפריע אדם לראש המועצה ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
6. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט על הנכס שבו היא דנה, או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 9, תשכ"ה, עמ' 256.

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3(ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 4, והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

השם

8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למרחבים (הדברת מזיקים)”, תשכ”ז—1967.”

חביב שרבף

נתאשר,

ראש המועצה האזורית מרחבים

ז' בסיון תשכ”ז (15 ביוני 1967)

(תמ 889705)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למרום-הגליל בדבר הדברת מזיקים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו-24 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה האזורית מרום-הגליל חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בעל נכסים” — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;
„המועצה” — המועצה האזורית מרום-הגליל;
„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;
„מזיק” — כל אחד מאלה: חלזונות, עשבי בר, טוואי התהלוכה של האורן, זבוב ים התיכון, נברנים, קרציות הבקר, יתושים, זבובי בית;
„נכסים” — קרקע שבתחום המועצה, בין תפוסה ובין פנויה, בין ציבורית ובין פרטית;
„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. בעל הנכסים או המחזיק בהם חייב להדביר את המזיקים שבנכסו.

3. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת אדם שעבר על הוראות סעיף 2 להדביר את המזיקים שבנכסו ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם כך, בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את ההדברה כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

חובה להדביר
מזיקים

הוראות
להדברת
מזיקים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 0, תשכ”ה, עמ’ 256.

4. לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 3(א) או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה להדברת המזיקים ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

5. (א) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל עת סבירה לנכסים על מנת לבדקם, לבקורם ולעשות בהם כל הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

6. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט על הנכס שבו היא דנה, או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3(ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 4, והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

8. חוק עזר למרום-הגליל (הדברת זבוב ים התיכון), תשכ"ב—1962² — בטל.

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למרום-הגליל (הדברת מזיקים), תשכ"ז—1967“.

נתאשר.

ז' בסיון תשכ"ז (15 ביוני 1967)
(חמ' 839408)
ראש המועצה האזורית מרום-הגליל

חיים משה שפירא
שר הפנים

² ק"ת 1360, תשכ"ב, עמ' 2600.

פקודת המועצות המקומיות

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962

חוק עזר לנתיבות בדבר אגרת ביוב

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיפים 37, 38 ו-39 לחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962², מתקינה המועצה המקומית נתיבות חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית נתיבות;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ס"ח 376, תשכ"ב, עמ' 96.

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;

„מחזיק“ — המחזיק בפועל בנכס המחובר לרשת הביוב של המועצה ;

„מפעל תעשייה רטובה“ — מפעל שנשפך ממנו מטר מעוקב של שופכין לשעה לדונם לפחות או ארבעה מטרים מעוקבים של שופכין ליממה לדונם לפחות ;

„מפעל תעשייה רטובה מזיקה“ — מפעל תעשייה רטובה אשר לגביו ראש המועצה אישר שמשתמשים לצורך הליכי הייצור בחמרים המזיקים לרשת הביוב.

2. המחזיק ישלם אגרת ביוב כשיעור שנקבע בתוספת.
3. ראש המועצה ישלח הודעה לחייב המפרטת את סכום האגרה הנדרש ממנו.
4. אגרת ביוב תשולם יחד עם אגרת המים המשתלמת לפי חוק עזר לנתיבות (אספקת מים), תשכ"א—1961.⁵
5. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היתה מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מעון מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה ; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשעה העברית.
6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנתיבות (אגרת ביוב)“, תשכ"ז—1967.

תוספת

(סעיף 2)

שיעור האגרה באגרות לכל
מטר מעוקב של המים
הנצרכים, למעט מים להשקיה

אגרת ביוב

5	מגורים, משרדים
5	מפעל תעשייה יבשה
5	מפעל תעשייה רטובה
10	מפעל תעשייה רטובה מזיקה

חיים בן-אריה

ראש המועצה המקומית נתיבות

נתאשר.

ז' בסיון תשכ"ז (15 ביוני 1967)
(חמ 842011)

חיים משה שפירא
שר הפנים

⁵ ק"ת 1080, תשכ"א, עמ' 572.

פקודת המועצות המקומיות

חוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959

חוק עזר לעיר-יזרעאל—עפולה בדבר היטל סעד ונופש

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות,¹ וחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959,² מתקינה המועצה המקומית עיר-יזרעאל—עפולה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„היטל” — היטל סעד ונופש;

„מוסד” — מלון, בית אירוח, פנסיון, בית לינה וכיוצא באלה, בית הבראה, בית החלמה וכיוצא באלה, מועדון קלפים, אולם משחקים וכיוצא באלה, למעט מועדון שאינו מתנהל לשם השגת רווחים;

„המועצה” — המועצה המקומית עיר-יזרעאל—עפולה;

„מפקח” — מי שמונה על ידי המועצה להיות מפקח לענין חוק עזר זה;

„ראש המועצה” — לרבות מי שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„שירות” —

(1) אכסון וכן אוכל ושתיה וצריכה במקום נתינתם;

(2) במוסד שגורים בו דמי כניסה לשם קבלת אוכל ושתיה כאמור — גם רשות הכניסה למוסד;

(3) רשות השימוש בצידו או במיתקניו של מוסד שאינם ציוד או מיתקן של ספורט.

2. בעל מוסד יגבה ממקבלי שירותיו היטל בשיעורים הנקובים בתוספת הראשונה.

3. (א) בעל מוסד יציג בו, במקום נראה לעין —

(1) העתק מהתוספת הראשונה מודפס באותיות ברורות;

(2) הודעה בנוסח שבתוספת השניה.

(ב) ראש המועצה רשאי לספק לכל מוסד טפסים של התוספת הראשונה והשניה, ומשסיפקם כאמור לא ישתמש בעל המוסד אלא בטפסים אלה.

4. ערר לפי סעיף 14 לחוק יוגש לוועדת הערר בכתב בהתאם לתקנות הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש) (סדרי הדיון בפני ועדת ערר), תש"ד—1960,³ לא יאוחר מהיום הארבעה עשר לאחר שנמסרה לעורר הודעה על אומדן ועדת השומה או תביעת המועצה לתשלום ההיטל או על קביעת הדרגה למוסד או על שינויה, הכל לפי הענין.

5. (א) מפקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מוסד כדי לבדוק ולבקש כל חשבון, קבלה, פנקס או ספר חשבוניות הנמצאים ברשותם של בעל המוסד, של אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל המוסד, של קופאי או מלצר העובדים במוסד או של מקבל שירות

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² ס"ח 201, תשי"ט, עמ' 215.

³ ק"ת 974, תש"ד, עמ' 508.

במוסד, וכן לעשות כל מעשה אחר הדרוש לו כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר את ביצועו.

(ב) בעל מוסד וכן אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל המוסד, וכן קופאי או מלצר העובדים במוסד, ימסור למפקח, לפי דרישתו, כל חשבון, קבלה, פנקס, ספר חשבוניות או מסמך אחר שברשותו, וכן כל ידיעה הדרושה כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר ביצועו; כן חייב מקבל שירות למסור למפקח כל חשבון או קבלה שקיבל מבעל המוסד, וכן כל ידיעה הדרושה כאמור.

עבירות
וענשים

6. מי שעשה אחת מאלה, דינו — קנס 500 לירות:

- (1) עבר על הוראה מהוראות חוק עזר זה;
- (2) ערך חשבון כוזב או בלתי נכון למקבל שירותיו;
- (3) מסר למפקח ידיעות או מסמכים כוזבים או בלתי נכונים;
- (4) הפריע למפקח או מנע בעדו מהשתמש בסמכויותיו לפי חוק עזר זה.

7. חוק עזר לעיר-יזרעאל—עפולה (היטל לצרכי סעד), תש"ך—1960⁴ — בטל. ביטול

8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעיר-יזרעאל—עפולה (היטל סעד ונופש), תשכ"ז—השם
1967“.

תוספת ראשונה

(סעיף 2)

שיעורי ההיטל

במוסד שדרגתו 1	פטור
(2) במוסד שעיקר עסקו הוא מכירת משקאות קלים	פטור
(3) במוסד שדרגתו 2	5% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות
(4) במוסד שדרגתו 3	7.5% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות
(5) במוסד שדרגתו 4	10% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות

תוספת שניה

(סעיף 3)

היטל סעד ונופש

בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959, מקבל שירות במוסד חייב לשלם לבעל המוסד, בשעת התשלום של תמורת השירות, סכום השווה להיטל שבעל המוסד חייב לנכות עקב השירות, לפי חוק עזר לעיר-יזרעאל—עפולה (היטל סעד ונופש), תשכ"ז—1967, והוא על אף האמור בכל חוק הדן בפיקוח על המחירים.

יואש דובנוב

נתאשר.

ו' באייר תשכ"ז (16 במאי 1967) ראש המועצה המקומית עיר-יזרעאל—עפולה

חיים משה שפירא

שר הפנים

⁴ ק"ת 1025, תש"ר, עמ' 1436.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לקלנסוה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי הסעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות, מתקינה המועצה המקומית קלנסוה חוק עזר זה:

חנדרות

1. בחוק עזר זה —

- „אבזרים” — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת ;
- „מדמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס ;
- „מועצה” — המועצה המקומית קלנסוה ;
- „המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם ;
- „מפעל המים” — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית ;
- „נכסים” ו- „בנין” — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות, תשי”א—1950² ;
- „צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936³ ;
- „צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה ;
- „רשת פרטית” — אבזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מדמים ;
- „נפח בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג ; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור ; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו ;
- „צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

חיבור
למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.
² ק”ת 127, תשי”א, עמ’ 178 ; ק”ת 1219, תשכ”ב, עמ’ 280.
³ ע”ר 1936, תוס’ 1 מס’ 560, עמ’ 1.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבון.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבון, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באבזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן. אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מד-מים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבוזם או לזיהומם.

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

5. (א) המנהל רשאי להתקין מד-מים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקנו, להחליפו או להסירו.

(ב) מד-המים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מד-מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקין ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם לעירייה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מדמהים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוד שמדמהים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמהים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמהים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמהים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מדמהים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמהים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שמדמהים רשם אותה כתוספת או כהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמדמהים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים שנרשמה על ידי מדמהים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מדמים אחד, נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

אגרת מים

(ז) הורכבו מדירמיים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדמיים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, זולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

אספקת מים
לפי חוזה

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יתולו תנאי החוזה.

מקדונות

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מדמיים או קלקולו, ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

מועד התשלום

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

אישור סכום
ההוצאות

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

ניתוק החיבור

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבו מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדמיים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדמיים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

הפסקת מים

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

רשות כניסה

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

(1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדמיים, צינור, אבזרים או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;

- (2) לבדוק אם היה בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;
 (3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;
 (4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12;
 (5) לבדוק אם קוימו הוראות חוק עזר זה;
 (6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.
 (ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

שימוש במים

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.
 (ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.
 (ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.
 (ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.
 (ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.
 (ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.
 (ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.
 (ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.
 (ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין כל אבזר השייך למפעל המים.
 (י) לא יפתח אדם ברוז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.
 (יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברוז המיועד להשקאת נטיות ציבוריות.

מכירת מים והעברתם

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
 16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
 (ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.
 17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.

חידוש חיבור שנותק

שמירה בפני זיהום

18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.
 (ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

דרישת תיקונים

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרו, לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

21. חוק עזר לקלנסוה (אספקת מים), תשי"ח—1957⁴ — בטל.

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקלנסוה (אספקת מים), תשכ"ז—1967“.

תוספת

האגרה בלירות

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג) (1)) —
 - (1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד 50
 - לכל יחידת מלאכה או תעשיה 100
 - ליחידה חקלאית — לכל דונם או חלק ממנו 125
- (2) הרחבת חיבור, פירוק חיבור או התקנתו מחדש:
 - לפי דרישת הצרכן —
 - על "2 40
 - למעלה מ"2 80
2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של פרטית (סעיף 3 (ב)) 50
3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3 (ה)) 15
4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו- (ג)) —
 - (1) לחקלאות —
 - לכל דונם או חלק ממנו 70
 - (2) לנכס אחר — בשטח עד חצי דונם 150
 - לכל מ"ר נוסף 0.30
 - ונוסף על זה —
 - בבנין מגורים — לכל מ"ר של שטח הבניה לכל קומה 2
 - בבנין שאינו בנין מגורים לכל מ"ק של גפח הבנין 2

⁴ ק"ח 740, תשי"ח, עמ' 201.

כש"ש מיתקן	כש"ש מיתקן
מוכן להתקנת	מוכן להתקנת
מד"מים	מד"מים

5. אגרת מד"מים (סעיף 5 (ד)) :
מד"מים שקטרו —

האגרה בלירות	
75	55
110	75
150	100
200	140

לפי חשבון שהגיש המנהל

- (1) אינו עולה על $\frac{3}{4}$ "
- (2) עולה על $\frac{3}{4}$ " ואינו עולה על 1"
- (3) עולה על 1" ואינו עולה על $1\frac{1}{2}$ "
- (4) עולה על $1\frac{1}{2}$ " ואינו עולה על 2"
- (5) עולה על 2"

האגרה בלירות

6. אגרת בדיקת מד"מים, כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה (סעיף 5 (ט))

האגרה המינימלית בלירות	האגרה למ"ק באגרות
------------------------	-------------------

15

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —
(1) לשימוש ביתי — לכל מ"ק —

0.75 25

3 מ"ק ראשונים

25

ל-7 מ"ק נוספים או חלק מהם

30

ל-6 מ"ק נוספים או חלק מהם

40

מעל ל-16 מ"ק

12

(2) לחקלאות

50

(3) לבניה

(4) לגינות מעובדות בהגבלה של $7\frac{1}{2}$ מ"ק לכל

15

100 מ"ר בחדשים אפריל—נובמבר

(5) לחנויות, עסקים שאינם מלאכה, למשרדים

ולכל שימוש אחר שלא פורש במקום אחר

1.20 40

בתוספת זו

האגרה בלירות

10

8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ד))

חאלד מחמד סלאמה

נחאשר.

ראש המועצה המקומית קלנסווה

כ"ט באדר ב' תשכ"ז (10 באפריל 1967)

(חמ 85282)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לקרית-שמונה בדבר סלילת רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו-25 לפקודת המועצות המקומיות¹, מחקנה המועצה המקומית קרית-שמונה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„ביב“ — לרבות תעלת שופכין, הפירה לבניית ביבים, צינורות ואבזרים המשמשים לבניית ביבים;

„בעל“ — לרבות אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכס או שהיה מקבלה אילו היה הנכס נותן הכנסה, או אדם המשלם ארנונות למועצה או מסי ממשלה ביחס לנכס, בין בזכותו הוא ובין כבא-כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר-משנה ששכר נכס לתקופה של למעלה מעשר שנים;

„הוצאות סלילה“ — הוצאות לסלילת רחוב, לרבות הוצאות משרד וכל סכום המגיע מאת המועצה, אם כריבית ואם באופן אחר, בקשר עם הסלילה או מימונה ולרבות הוצאות הגביה, אך בניכוי כל סכום שבו השתתפה הממשלה בהוצאות אלה;

„כביש“ — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה אותו לכלי רכב או לבעלי-חיים בהתאם לחוק עזר זה;

„כיסוי“ — רובד אבנים, ביטון או חומר אחר, בין שהוא מצופה אספלט או חומר אחר, ובין שאיננו מצופה, וכל חומר שהונח על תשתית עד מפלסו הסופי של הכביש, כפי שיקבע המהנדס;

„מדרכה“ — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה אותו להולכי רגל, בהתאם לחוק עזר זה, לרבות אבני שפה וקירות תומכים;

„מהנדס“ — כמשמעותו בחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח—1958², שנתמנה על ידי המועצה, לרבות מי שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המועצה“ — המועצה המקומית קרית-שמונה;

„סלילת רחוב“ — סלילת כביש או מדרכה ברחוב מסויים לרבות עבודות אלה:

- (1) חפירה, מילוי, פילוס ועבודות ניקוז למים עליונים;
- (2) סילוק עמודי חשמל, טלגרף או טלפון, הקמתם מחדש, עקירת עצים, נטייתם מחדש, הריסת מבנים ישנים ופינויים, התקנה מחדש של ביבים, תעלות, צינורות מים, בורות שופכין, כבלי חשמל, טלגרף או טלפון, סילוקם וסתירתם;
- (3) התאמת רחוב, מבחינת שיפועיו ומפלסיו, לרחובות הסמוכים לו וכיוון כניסות, מדרגות וגדרות של רשות היחיד אל מפלסי הרחוב הנסלל;
- (4) בנייתם ושינויים של קירות תומכים, מדרגות, אבני שפה, גדרות, צדי דרך, גדרות מגן, קירות גבול וכל עבודה בנכסים הגובלים את הרחוב;
- (5) ריצוף שבילים, סידור שדרות, מדשאות, בריכות וספסלים, נטיעת עצים וצמחים, סידורם וגידורם;
- (6) הכנת תכניות לסלילת רחוב והשגחה עליה;
- (7) כל עבודה אחרת הדרושה לסלילת רחוב או הכרוכה בה;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, תשכ"ה, עמ' 256.

² ס"ח 250, תשי"ח, עמ' 108.

„נכס” — כל בנין וכל קרקע, למעט רחוב;
 „נכס גובל” — לגבי רחוב או קטע מרחוב — לרבות נכס שבינו ובין אותו רחוב או קטע
 נמצאים תעלה, ביב, חפירה, רצועת ירק, נטיעות או כיוצא באלה, בין אם יש גישה לנכס
 מאותו רחוב או קטע ובין אם אין גישה כאמור;
 „ראש המועצה” — לרבות מי שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה,
 כולן או מקצתן;
 „תשתית” — רובד אבנים, ביטון, קורקר או חומר אחר, שהונח על פני האדמה כיסוד לכיסוי
 או כדי לשמש באופן זמני לתנועה.

החלטה על
 סלידת רחוב

הורעה על
 החלטה לסלול
 רחוב

שינוי רחוב
 של כביש

סלידת כביש

שיעורי דמי
 השתתפות
 בסלידת
 כבישים ונתיבים

2. המועצה רשאית להחליט על סלידת כביש או מדרכה בהתאם לחוק עזר זה.

3. החליטה המועצה לסלול כביש או מדרכה, יודיע ראש המועצה על החלטתה לבעלי
 הנכסים החייבים בדמי השתתפות לפי סעיפים 6 או 9.

4. (א) המועצה רשאית לשנות רחבם של כביש או מדרכה קיימים, בין להרחבה ובין
 לצמצום.

(ב) הוצאות השינוי דינן כדין הוצאות סלילה, ובלבד שלא יחוייבו בעלי נכסים אלא
 בהוצאות הסלילה הראשונה של המדרכה.

5. המועצה רשאית לסלול כביש באופן שייקבע על ידי המהנדס; הסלילה תבוצע בבת
 אחת או בשלבים המפורטים להלן, הכל לפי החלטת המועצה, בין בכל אורך הרחוב ובין
 קטעים קטעים:

(1) יישור הקרקע על ידי חפירה או מילוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש
 ובין שלא כדי רחבו המלא;

(2) ביצוע העבודות הנחוצות כדי להביא את הסלילה עד כדי שטחה העליון
 של התשתית בלבד, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(3) הנחת הכיסוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(4) סלילת התשתית והכיסוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי
 רחבו המלא;

(5) השלמת סלילת הכביש, בבת אחת או בשלבים כאמור;

(6) סידור שדרות, מדשאות, בריכות וספסלים, נטיעת עצים וצמחים, סידורם
 וגידורם.

6. (א) בהוצאות סלילת כביש לפי חוק עזר זה ישאו בעלי הנכסים הגובלים אותו קטע
 הרחוב שבו נסלל הכביש בשיעור של 75%.

(ב) דמי השתתפות לפי סעיף קטן (א) יחולקו בין בעלי הנכסים חציים ביחס לאורך
 חזיתותיהם וחציים ביחס לשטחיהם של הנכסים הגובלים את הרחוב.

(ג) דמי השתתפות החלים על בעלי הנכסים כאמור, ישולמו למועצה על ידי כל אחד
 מבעלי הנכסים מיד עם השלמת הסלילה לפי חשבון שיישלח אליהם על ידי המהנדס; ואולם
 אם נסלל הכביש שלבים שלבים, רשאית המועצה לגבות מכל אחד מבעלי הנכסים, מיד עם
 השלמת כל שלב, אם סכום השתתפותו בהוצאות אותו שלב או השלבים שהושלמו לפניו, לפי
 חשבון שיישלח אליהם על ידי המהנדס.

7. (א) נמסרה הודעה לפי סעיף 3, רשאי ראש המועצה לדרוש בהודעה בכתב מאת כל אחד מבעלי הנכסים החייבים או עשויים להיות חייבים בדמי השתתפות לפי סעיף 6, לשלם למועצה, תוך חודש ימים מיום מסירת ההודעה, על חשבון חלקו בדמי ההשתתפות, את הסכום הנקוב בהודעה, ובעל הנכס חייב למלא אחרי הדרישה.

(ב) בהודעה כאמור בסעיף קטן (א) לא ינקוב ראש המועצה אלא באותו סכום שהוא חלקו של מקבל ההודעה, לפי החלוקה האמורה בדמי השתתפות של בעלי הנכסים בהוצאות סלילת הכביש או שלב ממנו שבדעת המועצה לסלול במשך שנה אחת מיום ההודעה, כפי שהוצאות אלה נאמדו מראש על ידי המהנדס.

8. המועצה רשאית לסלול מדרכה שעל סלילתה הוחלט לפי סעיף 2, באופן שייקבע על ידי המהנדס; הסלילה תבוצע בבת אחת או בשלבים המפורטים להלן, כולם או מקצתם, הכל לפי החלטת המועצה, בין לכל אורך הרחוב ובין קטעים קטעים:

- (1) יישור הקרקע על ידי חפירה או מילוי, בין כדי רחבה המלא של המדרכה ובין שלא כדי רחבה המלא;
- (2) הנחת אבני שפה;
- (3) ריצוף או כיסוי המדרכה, בין כדי רחבה המלא ובין שלא כדי רחבה המלא;
- (4) השלמת סלילת המדרכה, בבת אחת או בשלבים כאמור;
- (5) סידור שדרות, מדשאות, בריכות וספסלים, נטיעת עצים וצמחים, סידורם וגידורם.

שיעורי דמי
השתתפות
בסלידת מרכות
וגבייתם

9. (א) בכל הוצאות סלילה ראשונה של מדרכה לפי חוק עזר זה ישאו בעלי הנכסים הגובלים אותה מדרכה בהתאם ליחס אורך חזיתותיהם למדרכה.
(ב) החליטה המועצה לסלול סלילה ראשונה של מדרכה יחולו הוראות סעיפים 6(ג) ו-7, בשינויים המחוייבים.

החזרת תשלומים
במקרה של
אי ביצוע

10. גבתה המועצה פקדונות לפי חוק עזר זה ולא ביצעה את הסלילה במשך שנה מיום ההודעה, תחזיר המועצה למשלם את הסכום ששולם לה על ידיו.

סלידת כביש
על ידי הבעלים

11. (א) לא יסלול אדם — חוץ מהמועצה — כביש או מדרכה אלא לפי היתר בכתב מאת המועצה ובהתאם לתנאים, הפרטים והדרכים שיפורטו בו ושנקבעו על ידי המהנדס באישור המועצה.

(ב) סלל אדם כביש או מדרכה ללא היתר כאמור או שלא לפי התנאים, הפרטים והדרכים המפורטים בהיתר, רשאית המועצה להרסם או לשנותם או לבצע את העבודה כהלכה ולגבות מאותו אדם את ההוצאות שהוציאה לשם כך.

(ג) ניתן היתר לפי סעיף קטן (א), רשאית המועצה להשתתף בהוצאות הסלילה

עד 25%.

12. תעודת המהנדס בדבר סכום ההוצאות לסלילת כביש או מדרכה או לביצוע עבודה מהעבודות המפורטות בסעיפים 5 או 8 או לביצוע כל עבודה אחרת לפי חוק עזר זה — תהא ראייה לכאורה לגבי ענינים אלה.

מסירת הודעות

13. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היתה מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו היא דנה, או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדיון או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

סלילה שהוחל
בה בעבר

15. התחילה המועצה בסלילת רחוב לפני תחילתו של חוק עזר זה, יחולו לגבי אותה סלילה הוראות חוק עזר לקרית-שמונה (סלילת רחובות), תשי"ט—1958.³

ביטוי

16. חוק עזר לקרית-שמונה (סלילת רחובות), תשי"ט—1958 — בטל פרט לאמור בסעיף 15.

חשם

17. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-שמונה (סלילת רחובות), תשכ"ז—1967“.

נתאשר.

נזרי אשר

ראש המועצה המקומית קרית-שמונה.

ז' בסיון תשכ"ז (15 ביוני 1967)
(חמ 852908)

חיים משה שפירא
שר הפנים

³ ק"ת 848, תשנ"ט, עמ' 301.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).